

Številka: 018-126/2025-14
Datum: 17. 12. 2025

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča, kot predsednika senata, ter Marka Medveda, kot člana senata, in dr. Mateje Škabar, kot članice senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Informacijska rešitev za avtomatizacijo delovnih razporedov v zdravstvu*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja PLANDELA, rešitve za upravljanje z delovnim časom, d.o.o., Cesta Ljubljanske brigade 23A, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Ministrstvo za zdravje, Štefanova ulica 5, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 17. 12. 2025

odločila:

1. Zahtevka za revizijo se v delu, v katerem mu ni ugodil že naročnik s sklepom z dne 3. 11. 2025, zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se v presežku nad stroški, ki jih je priznal že naročnik, zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik razdeljenega na štiri sklope oddaja po odprtem postopku, je bilo dne 10. 9. 2025 objavljeno na portalu javnih naročil, pod št. objave JN007086/2025-EUe16/01, istega dne pa je bilo objavljeno tudi v Uradnem listu Evropske unije, pod št. objave 591450-2025.

Vlagatelj je zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila vložil zahtevek za revizijo z dne 22. 10. 2025, v katerem predlaga, da se zahtevku za revizijo ugotovi ter naročniku naloži, naj dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila v celoti uskladi z 68. členom Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) oziroma jo

dopolni v skladu z navedbami vlagatelja ter tako omogoči pripravo dopustnih in primerljivih ponudb, podredno pa predlaga razveljavitev navedene dokumentacije v izpodbijanem delu. Poleg navedenega vlagatelj predlaga tudi, da se postopek oddaje javnega naročila zadrži do odločitve o zahtevku za revizijo, in zahteva povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. V zahtevku za revizijo vlagatelj naročniku očita naslednje kršitve:

- Iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni razvidno, ali gre pri naročilu v sklopu 1 za nakup že razvite programske opreme, ki je skladna s specifikacijami naročnika, ali za storitve razvoja programske opreme po specifikacijah naročnika. V tej zvezi ne gre spregledati, da razvoj namenske rešitve po specifikacijah naročnika ni izvedljiv v rokih, določenih v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, tj. v fazi T3, ki obsega 3 mesece, pač pa so za razvoj predmetne rešitve potrebna vsaj štiri leta. Četudi bi bil razvoj namenske rešitve po specifikacijah naročnika izvedljiv v navedenih rokih, pravice naročnika nad tako pridobljenim informacijskim sistemom niso primerljive s pravicami, pridobljenimi z nakupom licenčne programske opreme. Medtem ko se namreč v primeru razvoja namenske rešitve na podlagi dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila predvideva prenos celotne materialne avtorske pravice, se v primeru nakupa licenčne rešitve predvideva zgolj prenos pravice za uporabo. Iz tega pa sledi, da morebitna cenovna primerjava ponudb za razvoj namenske rešitve s ponudbami za licenčno rešitev ni mogoča. Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila tudi ne ločuje dveh popolnoma ločenih sklopov naročila, tj. nakupa in prilagoditve programske opreme ter implementacije te programske opreme v posameznih zavodih. Glede na vse navedeno ponudbe v bistvenih elementih niso primerljive, naročnik pa je z nejasno določitvijo predmeta kršil načeli transparentnosti in zagotavljanja konkurence med ponudniki, saj niso izpolnjeni pogoji za pripravo primerljivih in konkurenčnih ponudb. Naročnik naj zato dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila spremeni na način, da bo jasno določil, da gre pri naročilu v sklopu 1 za nakup licenčne programske opreme in morebitno prilagoditev le-te na način, da bo ustrezala naročnikovim zahtevam iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Dodatno naj naročnik vsebinsko razdeli navedeni sklop na dva dela, in sicer na: a) nakup ter prilagoditev programske opreme in b) implementacijo te programske opreme v zavodih, omenjeno delitev pa naj ustrezno vključi tudi v osnutek ponudbenega predračuna.
- Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila vključuje več prilog (Priloga 1: Uporabniške zgodbe, Priloga 2: Primeri uporabe, Priloga 3: Funkcionalne zahteve, Priloga 4: Nefunkcionalne zahteve), nobena od njih pa zahtev ne specifikira na način, ki bi ponudnikom omogočal pripravo primerljivih in konkurenčnih ponudb. Dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila namreč nikjer ne določa, katere izmed navedenih uporabniških zgodb, primerov uporabe in funkcionalnih zahtev mora ponujena rešitev omogočati oziroma izpolnjevati. Tudi sam jezik, uporabljen v specifikacijah, ne razlikuje med željami in zahtevami naročnika glede ponujene rešitve. Poleg tega so nekatere zahteve bistveno prepodrobno specificirane (npr. izrazi v gumbih uporabniškega vmesnika), spet druge pa z naključno omembo scenarija zahtevajo vključitev celotnega dodatnega sklopa (modulov) funkcionalnosti, ki jih mora ponudnik vključiti v ponudbeno ceno. Ponudniki na podlagi tako določenih tehničnih specifikacij ne morejo pripraviti primerljivih ponudb, saj ne morejo na objektivni način določiti obsega modulov, ki jih morajo vključiti v ponudbeno ceno. Z nedoločnostjo tehničnih specifikacij je naročnik kršil načeli transparentnosti in zagotavljanja konkurence med ponudniki, saj niso izpolnjeni pogoji za pripravo primerljivih in konkurenčnih ponudb. Naročnik naj zato dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila spremeni in dopolni na način, ki bo jasno opredeljeval funkcionalne sklope, ki jih mora ponujena rešitev izpolnjevati v trenutku oddaje naročila, in, ločeno, ob zaključku faze T4, morebitne neobvezujoče funkcionalnosti pa naj vključi v merila za izbor izvajalca javnega naročila.

- Iz odgovorov naročnika, objavljenih na portalu javnih naročil, jasno izhaja, da naročnik ne bo preverjal funkcionalnih zahtev pri ponujenih rešitvah, pri čemer sama časovnica vsebuje fazo »Uskladitev seznama manjkajočih funkcionalnosti, priprava dokumentov funkcionalnega dizajna in dizajna integracij«. Preverjanje funkcionalnih zahtev ni predvideno niti po koncu faze T4, ko je predviden prenos licenc za uporabo informacijskega sistema na naročnika. Navedeno dodatno potrjuje, da predmet javnega naročila v trenutku objave razpisa ni določen. To omogoča, da se dejanski predmet, obseg in roki (z izbranim ponudnikom) oblikujejo šele naknadno, kar ustvarja visoko tveganje za arbitrarnost izbire, kršitev načela enake obravnave, omejevanje konkurence ter neprimerljivost ponudb. Posledično naj naročnik najprej jasno specifikira funkcionalnosti in funkcionalne sklope, ki so predmet javnega naročila, nato pa jasno določi, katere funkcionalnosti oziroma funkcionalni sklopi morajo biti izpolnjeni v trenutku oddaje ponudb, kateri morajo biti dorazviti do faze T4 in kateri so opsijski. Poleg navedenega naj naročnik določi tudi ustrezno preverjanje ponujenih funkcionalnosti (npr. prikaz na demonstracijskem okolju, posnetki zaslonov iz ponujene rešitve, izseki iz navodil za uporabo za ponujeno rešitev, referenčna potrdila s strani obstoječih uporabnikov), preverjanje ponujenih funkcionalnosti pa naj se izvede tako pred oddajo naročila kot tudi pred zaključkom faze T4.
- Čeprav je naročnik v naknadnih popravkih dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila večkrat spreminjal obseg in naravo prenosa avtorskih pravic glede predmetne informacijske rešitve, omenjeni prenos tudi v okviru zadnjega popravka ni bil določen na način, ki bi omogočal pripravo primerljivih in dopustnih ponudb. Obseg prenosa oziroma licenciranja v okviru osnutka pogodbe namreč vsebuje več nasprotujočih si navedb in drugih faktualnih napak, hkrati pa ne vsebuje bistvenih sestavin, ki bi nedvoumno določale obseg licenciranja (količine, moduli ipd.). Razvoj rešitve »na novo« v predvidenem roku 3 mesecev (T3) ni izvedljiv, zato so tudi določila glede prenosa avtorskih pravic nepotrebna. Dokazovanje »obstoja rešitve« po licenčnem modelu je arbitrarno, saj lahko ponudniki ob odsotnosti zahtev glede funkcionalnosti ponujene rešitve »obstoj rešitve« dokazujejo za poljubno majhen obseg funkcionalnosti, ki se prekriva s predmetom javnega naročila. V delu osnutka pogodbe, ki določa prenos avtorskih pravic, ni podrobno določen obseg prenosa – med drugim ni jasno določena zgornja meja uporabnikov (načrtovalcev) in zaposlenih, za katere morajo veljati licence, ter nabor modulov (sklopov funkcionalnosti), za katere se podeljuje licenco naročniku. Glede na navedeno naj torej naročnik jasno opredeli kriterije prenosa licenc za kupljeno programsko opremo, med drugim naj jasno opredeli maksimalno število načrtovalcev, maksimalno število zaposlenih, maksimalno število javnih zdravstvenih zavodov ter nabor modulov (sklopov funkcionalnosti), za katere se licencira kupljena informacijska rešitev.
- Dalje je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, točki »8.4. Druge zahteve naročnika« za sklop 1 v izogib dvojnemu financiranju določil, da bo v primeru, da je bil iz javnih sredstev plačan razvoj rešitve ali del rešitve za avtomatizacijo delovnih razporedov, štel takšno ponudbo za nedopustno. Navedena določba pa vnaprej izključuje vse morebitne ponudnike, ki so v obdobju pred objavo javnega naročila v kakršni koli obliki poslovali s subjekti javnega sektorja, saj se lahko vsi morebitni dohodki iz takšnega poslovanja štejejo kot sredstva, na podlagi katerih je bila razvita predmetna rešitev ali njen del. To pa pomeni, da izpodbijana določba vnaprej izključuje vse morebitne domače ponudnike zahtevane rešitve in je v nasprotju z načeloma sorazmernosti in enakopravne obravnave ponudnikov, zato naj jo naročnik spremeni.
- Tudi ne gre spregledati, da je financiranje predmetnega javnega naročila zagotovljeno zgolj do faze T4 (30. 6. 2026), izvedba vseh nadaljnjih faz (T5 do T11) pa je predvidena le v primeru, da bodo na strani naročnika zagotovljena sredstva za izvedbo pogodbe. Čeprav je pri tem večinski obseg implementacij po posameznih javnih zdravstvenih

- zavodih predviden v fazah T5 do T11, ki tako predstavljajo bistven del pogodbene vrednosti, so finančna zavarovanja, kot jih določa osnutek pogodbe, določena na 10 % celotne pogodbene vrednosti, kar pa je v nasprotju z načelom sorazmernosti.
- Naročnik nadalje v sklopu 1 zahteva, da mora rešitev temeljiti na podatkovni bazi Oracle. Takšna zahteva ni utemeljena z naravo ali tehničnimi zahtevami predmeta javnega naročila. Podatkovne baze, kot so PostgreSQL, MS SQL, MariaDB ali druge odprtokodne oziroma komercialne alternative namreč enakovredno zagotavljajo funkcionalnosti, varnost, skalabilnost in zanesljivost, potrebne za izvedbo predmeta javnega naročila. Z omejitvijo na določeno tehnologijo naročnik neupravičeno omejuje konkurenco, povečuje stroške ponudbe in diskriminira ponudnike. Naročnik naj zato iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila umakne zahtevo po Oracle bazi, tj. ustrezno spremeni »Prilogo 5 – Arhitektura, integracije in infrastruktura«, točko »4.1.2 Sistem za upravljanje s podatkovno bazo«, in sicer na način, da se dopusti uporaba drugih podatkovnih baz, ki funkcionalno zagotavljajo vse potrebne specifikacije. Naročnik naj tudi v celoti odstrani sklop 3 iz predmetnega javnega naročila, saj z umikom zahteve po uporabi podatkovne baze Oracle ta ni več potreben.
 - Četudi je naročnik po poteku roka za postavljanje vprašanj (ta se je iztekel dne 9. 10. 2025 ob 9.00 uri) na portalu javnih naročil objavil več bistvenih popravkov in sprememb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (popravek objavljen dne 13. 10. 2025), kljub mnogim nejasnostim, nedoločnostim in napakam v objavljenem popravku ni podaljšal niti roka za postavljanje vprašanj niti roka za oddajo ponudb. Posledično naj naročnik podaljša rok za oddajo ponudb vsaj za štiri tedne in ponovno omogoči postavljanje vprašanj vsaj za tri tedne, saj bodo le tako morebitni ponudniki imeli možnost oddaje dopustnih in primerljivih ponudb.

Naročnik je predlog za izdajo sklepa o zadržanju postopka oddaje javnega naročila dne 24. 10. 2025 (skupaj z zahtevkom za revizijo, v okviru katerega je bil navedeni predlog podan) odstopil Državni revizijski komisiji, pri čemer je podal tudi mnenje o obravnavanem predlogu vlagatelja.

Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da je vlagatelj predlog za izdajo sklepa o zadržanju postopka podal v okviru zahtevka za revizijo, ki ni bil podpisan, kar je pomenilo, da ni bil podpisan niti predlog za izdajo sklepa o zadržanju postopka, je vlagatelj dne 29. 10. 2025 pozvala, naj ji v določenem roku predloži bodisi podpisan zahtevek za revizijo, v okviru katerega je bil navedeni predlog podan, bodisi podpisan predlog za izdajo sklepa o zadržanju postopka, navedeno pa je vlagatelj tudi pravočasno storil.

Naročnik je s sklepom, št. 4300-6/2025-2711-11 z dne 3. 11. 2025, na portalu eRevizija objavljenim dne 4. 11. 2025, zahtevku za revizijo v delu ugodil in razveljavil posamezne določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila za sklop 1, v preostalem delu pa je zahtevek za revizijo zavrnil. Nadalje je naročnik v navedenem sklepu delno ugodil tudi vlagateljevi stroškovni zahtevi. V obrazložitvi sklepa naročnik zatrjuje sledeče:

- Ne držijo vlagateljeve navedbe glede nejasne določitve predmeta javnega naročila. V okviru odgovorov na vprašanja, zastavljena preko portala javnih naročil, je namreč naročnik pojasnil, da potrebuje implementirano rešitev, ki bo zadostila vsem definiranim funkcionalnostim, pri čemer je z namenom pridobitve čim širšega kroga ponudnikov omogočil tako razvoj aplikacije kot prilagoditev že obstoječe licence. Dalje naročnik v zvezi z revizijskimi navedbami o prekratnem roku za razvoj zahtevane rešitve izpostavlja določbo tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN in navaja, da zaradi umanjkanja ustreznega opozorila na portalu javnih naročil in posledične neizpolnitve procesnega pogoja meritorna presoja izpostavljenih revizijskih navedb ni mogoča. Po prepričanju naročnika vlagatelj tudi ni izpolnil trditveno-dokaznega bremena glede navedb o bistveno

- drugačnem prenosu avtorskih pravic v primeru razvoja zahtevane rešitve »na novo« na eni strani in nakupa licenčne rešitve na drugi.
- V zvezi z revizijskimi navedbami glede nejasnih funkcionalnih zahtev za sklop 1 naročnik uvodoma izpostavlja domnevno umanjkanje opozorila na očitane kršitve v skladu s 16. členom ZPVPJN, zaradi česar se do izpostavljenih revizijskih navedb po prepričanju naročnika ni mogoče vsebinsko opredeljevati. Ne glede na navedeno naročnik pripominja tudi, da vlagatelj v tej zvezi ni izpolnil trditveno-dokaznega bremena, posledično pa je treba izpostavljene revizijske navedbe zavrniti kot neutemeljene. Ob navedenem naročnik dodaja še, da nedvomno potrebuje, posledično pa tudi zahteva vse funkcionalnosti, ki jih je določil v tehničnih specifikacijah.
 - (Tudi) v zvezi z vlagateljevimi očitki, da naročnik ne bo preverjal funkcionalnih zahtev pri ponujenih rešitvah, naročnik najprej izpostavlja domnevno umanjkanje opozorila na očitane kršitve v skladu s 16. členom ZPVPJN. V nadaljevanju naročnik (zgolj v pojasnilo) navaja, da je predmet javnega naročila v sklopu 1 nakup in vzpostavitev informacijskega sistema za avtomatizacijo delovnih razporedov v zdravstvu (IS ADRZ), ki vključuje pripravo PZI dokumentacije, pripravo DPIA, izvedbo informacijskega sistema z implementacijo, šolanje uporabnikov ter vzdrževanje in podporo po zaključeni implementaciji. Ob upoštevanju navedenega gre ugotoviti, da naročnik v fazi preveritve ponudb ne more preverjati, katere funkcionalnosti aplikacija nudi. Izbrani ponudnik bo aplikacijo moral šele implementirati in jo v pogodbenih rokih prilagoditi funkcionalnostim, ki jih zahteva naročnik, kar pa pomeni, da presoja z vidika izpolnjevanja tehničnih lastnosti v fazi preveritve ponudb ni mogoča.
 - V zvezi z revizijskimi navedbami glede nejasno določenega obsega licenciranja oziroma prenosa avtorskih pravic v sklopu 1 naročnik uvodoma navaja, da pravo javnih naročil in z njim povezano pravno varstvo ni namenjeno obravnavi sporov, ki izvirajo iz pogodbenih določil. Z vidika pravil javnega naročanja je namreč pomembno le, da določila dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne postavljajo neupravičenih oziroma diskriminatornih zahtev, ki bi določenemu krogu ponudnikov onemogočale predložitev ponudbe. V tej zvezi naročnik zatrjuje, da imajo domnevno sporna določila enak učinek za vse potencialne ponudnike. Čeprav pogodbeni določila niso predmet presoje po pravilih ZJN-3, nadalje navaja naročnik, pa gre ugotoviti, da vlagatelj v zvezi z izpostavljenimi revizijskimi navedbami tudi ni izpolnil trditveno-dokaznega bremena. Ne glede na navedeno naročnik v nadaljevanju (zgolj v pojasnilo) citira določbe 9. člena »Osnutka pogodbe« za 1. sklop in zatrjuje, da so te jasne in nedvoumne. V zvezi z revizijskimi navedbami o arbitrarnosti glede dokazovanja »obstoja rešitve« naročnik vlagatelju očita, da so te nekonkretizirane in nedokazane, v zvezi z revizijskimi navedbami, naj naročnik v povezavi z obsegom prenosa pravic jasno določi maksimalno število načrtovalcev, zaposlenih, JZZ in nabor modulov, pa se naročnik sklicuje na »Prilogo 5: Arhitektura, integracije in infrastruktura«, kjer je po zatrjevanju naročnika vse izpostavljeno jasno določeno.
 - Naročnik je na podlagi vlagateljevih navedb zahtevku za revizijo v delu ugodil in razveljavil zahtevo iz točke »8.4. Druge zahteve naročnika« za sklop 1, ki se je nanašala na prepoved dvojnega financiranja. Ob navedenem je naročnik pojasnil tudi, na kakšen način bo zaradi razveljavitve navedene zahteve zagotovil prepoved dvojnega financiranja in kako bo posledično v nadaljevanju postopka spremenil dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila.
 - Dalje je naročnik na podlagi vlagateljevih navedb zahtevku za revizijo v delu ugodil in razveljavil zahtevo za sklop 1 po predložitvi finančnega zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti v višini 10 % pogodbene vrednosti. Pri tem je naročnik navedel tudi, kako bo v nadaljevanju postopka v razveljavljenem delu spremenil dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila.

- Naročnik je na podlagi vlagateljevih navedb zahtevku za revizijo v delu ugodil in razveljavil (tudi) zahtevo, da mora ponujena rešitev v sklopu 1 temeljiti na podatkovni bazi Oracle, kot je ta izhajala iz »Priloge 5: Arhitektura, integracije in infrastruktura«, točke »4.1.2. Upravljanje s podatkovno bazo«, ni pa ugodil v tej zvezi podanemu predlogu vlagatelja po razveljavitvi sklopa 3.
- V zvezi z vlagateljevimi navedbami o roku za postavljanje vprašanj in oddajo ponudb naročnik zatrjuje, da je bilo obvestilo o predmetnem javnem naročilu na portalu javnih naročil objavljeno dne 10. 9. 2025, naročnik pa je na vsa zastavljena vprašanja odgovoril dne 10. 10. 2025. Zadnji popravek dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila je bil objavljen dne 13. 10. 2025, rok za oddajo ponudb pa je bil najprej določen na dan 23. 10. 2025 (torej 10 dni od zadnjega popravka), v nadaljevanju pa je bil ta rok še podaljšan. Glede na navedeno naročnik ocenjuje, da okoliščine, ki bi terjale dodaten rok za postavljanje vprašanj in oddajo ponudb, v konkretnem primeru ne obstajajo.

Naročnik je dne 5. 11. 2025 Državni revizijski komisiji odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in predrevizijskem postopku.

Vlagatelj je dne 6. 11. 2025 vložil vlogo, v kateri navaja, da manjše spremembe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki jih je naročnik izvedel na podlagi zahtevka za revizijo, ne odpravljajo glavnine kršitev, očitanih v zahtevku za revizijo. Posledično vlagatelj zahteva, naj Državna revizijska komisija opravi vsebinsko presojo vseh navedenih kršitev, v nadaljevanju vloge pa vztraja pri pravovarstvenem predlogu ter vseh očitkih in dokazih iz zahtevka za revizijo ter se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb.

Državna revizijska komisija je s sklepom, št. 018-126/2025-9 z dne 10. 11. 2025, odločila, da se vlagateljevemu predlogu za izdajo sklepa o zadržanju postopka oddaje javnega naročila ne ugodí.

Državna revizijska komisija je dne 26. 11. 2025 vlagatelja pozvala na predložitev izpisa relevantnega dela spletne strani v tujem jeziku, na katero se je v zvezi z dokazovanjem revizijskih navedb skliceval v zahtevku za revizijo, skupaj z overjenim prevodom v slovenski jezik. Vlagatelj je Državni revizijski komisiji istega dne (tj. 26. 11. 2025) poslal dopis, v katerem je navedel, da overjenega prevoda spletne strani ne bo predložil, obenem pa je Državno revizijsko komisijo pozval, naj z odločanjem v zadevi nadaljuje brez upoštevanja omenjene spletne strani. S tem je vlagatelj dokazni predlog z vpogledom v omenjeno spletno stran umaknil.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje javnega naročila na portalu javnih naročil (objava pod št. JN007086/2025-Eue16/01) in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, vključno z vprašanji potencialnih ponudnikov, zastavljenih preko portala javnih naročil, ter odgovori naročnika nanje.

Vlagatelj je sicer k zahtevku za revizijo priložil tudi priloge, poimenovane »Priloga RZ 1«, »Priloga RZ 2«, »Priloga RZ 3«, »Priloga RZ 4«, »Priloga RZ 5«, »Priloga RZ 6«, »Priloga RZ 7«, »Priloga RZ 8« in »Priloga RZ 9«. Ker pa navedene priloge – z izjemo »Priloge RZ 3« ter »Priloge RZ 7« – predstavljajo citate posameznih izpodbijanih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila skupaj s pripombami, opozorili in komentarji vlagatelja glede teh določb, s tem pa po vsebini pravzaprav predstavljajo vlagateljeve navedbe glede izpodbijanih določb, Državna revizijska komisija »Priloge RZ 1«, »Priloge RZ 2«, »Priloge RZ 4«, »Priloge RZ 5«, »Priloge RZ 6«, »Priloge RZ 8« in »Priloge RZ 9« ni štela za dokazne predloge vlagatelja, temveč za del vlagateljeve trditvene podlage. Kot del vlagateljeve trditvene podlage je Državna revizijska komisija obravnavala tudi »Prilogo RZ 7«, v okviru katere vlagatelj utemeljuje navedbo o prekratkem roku za razvoj zahtevane rešitve »na novo« in navaja, koliko časa je po njegovem

mnenju potrebnega za razvoj predmetne rešitve, s tem pa dejansko podaja navedbe (in ne dokaznih predlogov) glede zatrjevanih kršitev naročnika. Edina izmed navedenih prilog, ki dejansko po vsebini predstavlja dokazni predlog in ne navedb vlagatelja, je tako Priloga RZ 3, ki po vsebini predstavlja primer določitve zahtevanih funkcionalnosti za podoben predmet javnega naročila drugega naročnika. Državna revizijska komisija se bo do navedenega dokaznega predloga opredelila v okviru obravnave revizijskih navedb v nadaljevanju tega sklepa.

Dalje Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj v okviru vsake od osmih točk zahtevka za revizijo – poleg kršitev, ki jih očita naročniku – navaja tudi zahtevo oziroma predlog, kako naj naročnik v izpodbijanem delu oblikuje dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila. Ker pa Državna revizijska komisija glede na svoje pristojnosti v postopku pravnega varstva presoja le zakonitost obstoječega ravnanja naročnika (gl. prvi odstavek 60. člena ZPVPJN), ni pa pristojna za presojo, ali bi naročnik lahko določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila oblikoval drugače (oziroma tako, kot predlaga vlagatelj), je v okviru predmetnega postopka pravnega varstva presojala zgolj, ali je naročniku iz razlogov, ki jih navaja vlagatelj v zahtevku za revizijo, mogoče očitati kršitev določb ZJN-3 pri oblikovanju obstoječih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu ter preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila tako, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

V obravnavanem primeru je med vlagateljem in naročnikom spor glede vprašanja, ali je naročnik posamezne določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila oblikoval v skladu z določbami ZJN-3.

I. Uvodno

Državna revizijska komisija uvodoma pojasnjuje, da je vlagatelj v zahtevku za revizijo (med drugim) nasprotoval določbam dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila iz točke »8.4. Druge zahteve naročnika«, za sklop 1 določenim v izogib dvojnemu financiranju, nadalje je nasprotoval zahtevi za sklop 1 po predložitvi finančnega zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti v višini 10 % pogodbene vrednosti in zahtevi, da mora ponujena rešitev v sklopu 1 temeljiti na podatkovni bazi Oracle, kot je ta izhajala iz »Priloge 5: Arhitektura, integracije in infrastruktura«, točke »4.1.2. Upravljanje s podatkovno bazo«.

Naročnik je s sklepom, št. 4300-6/2025-2711-11 z dne 3. 11. 2025, v navedenem delu zahtevku za revizijo ugodil tako, da je za sklop 1 razveljavil:

- zahtevo, da interna ADRZ baza podatkov uporablja Oracle, kot izhaja iz »Priloge 5: Arhitektura, integracije in infrastruktura«, točke »4.1.2. Upravljanje s podatkovno bazo«,
- zahtevo po predložitvi finančnega zavarovanja za dobro izvedbo pogodbenih obveznosti v višini 10 % pogodbene vrednosti v EUR z DDV, in
- naslednje določbe iz točke »8.4. Druge zahteve naročnika« za sklop 1: *»V primeru, da je bil iz javnih sredstev plačan razvoj rešitve ali del rešitve za avtomatizacijo delovnih razporedov, bo naročnik štel takšno ponudbo kot nedopustno. Ponudnik, ki ponuja licenčni model, predloži izjavo, da razvoj rešitve ali del rešitve za avtomatizacijo delovnih razporedov ni bil plačan iz javnih sredstev (kot javna sredstva se šteje plačilo s strani javnega sektorja, kot izhaja iz definicije 8. točke prvega odstavka 3. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 s spremembami.)«.*

Ker je torej naročnik zahtevku za revizijo v navedenem delu ugodil in razveljavil določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ki jim je vlagatelj nasprotoval v 5., 6. in 7. točki zahtevka za revizijo, Državna revizijska komisija pa o razveljavljenih ravnanjih naročnika ne more odločati, revizijske navedbe, podane v zvezi z razveljavljenimi določbami, niso predmet obravnave v okviru tega sklepa.

V kolikor pa je naročnik, kot to izhaja iz vlagateljevih navedb iz vloge z dne 6. 11. 2025, po sprejeti odločitvi iz sklepa, št. 4300-6/2025-2711-11 z dne 3. 11. 2025, v postopku javnega naročanja ravnal na način, za katerega vlagatelj meni, da ni skladen z ZJN-3, lahko vlagatelj pod pogoji, na način in v rokih, kot jih določa ZPVPJN, vloži nov zahtevek za revizijo (gl. prvi odstavek 5. člena ZPVPJN) in uveljavlja nezakolitost teh ravnanj (gl. drugi odstavek 15. člena ZPVPJN).

Glede na navedeno je zato Državna revizijska komisija zahtevek za revizijo obravnavala le v obsegu, v katerem mu ni ugodil že naročnik s sklepom, št. 4300-6/2025-2711-11 z dne 3. 11. 2025.

Ob tem Državna revizijska komisija pojasnjuje, da je vlagatelj v okviru 7. točke zahtevka za revizijo, v kateri je nasprotoval zahtevi, da mora ponujena rešitev v sklopu 1 temeljiti na podatkovni bazi Oracle, (po vsebini smiselno) predlagal tudi, naj naročnik navedeno zahtevo razveljavi, posledično pa naj *»odstrani Sklop 3 iz naročila, saj z umikom zahteve po podatkovni bazi Oracle ta ni več potreben«*.

Kot že pojasnjeno, je naročnik zahtevku za revizijo ugodil glede zahteve, da mora ponujena rešitev v sklopu 1 temeljiti na podatkovni bazi Oracle, in je navedeno zahtevo v sklopu 1 s sklepom z dne 3. 11. 2025 razveljavil, ni pa ugodil vlagateljevemu (po vsebini smiselnemu) predlogu, naj razveljavi tudi celoten sklop 3.

V povezavi z navedenim Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj predlog za razveljavitev sklopa 3 utemeljeval zgolj na (po vsebini smiselni) navedbi, da omenjeni sklop zaradi razveljavitve zahteve, da mora ponujena rešitev v sklopu 1 temeljiti na podatkovni bazi Oracle, ni več potreben.

Vlagatelj torej v zvezi s sklopom 3 naročniku ni očital nobenih nezakolitosti (pač pa le »nepotrebnost« določitve izpodbijanega sklopa), poleg tega pa v tej zvezi ni podal nobenih navedb, ki bi omogočale zaključek, da določitev sklopa 3 vlagatelju otežuje ali preprečuje sodelovanje v postopku. Ker tako iz vlagateljevih navedb ne izhaja, kako naj bi dejstvo, da je naročnik med sklopi, na katere je v konkretnem primeru razdelil predmet javnega naročila, določil tudi sklop 3, vplivalo na položaj vlagatelja v postopku oddaje javnega naročila, vlagatelju pravno relevantne škode v tej zvezi po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče priznati (prim. 14. člen ZPVPJN).

V nadaljevanju je Državna revizijska komisija zahtevek za revizijo obravnavala v obsegu, v katerem mu ni ugodil že naročnik s sklepom z dne 3. 11. 2025.

II. Glede predmeta javnega naročila ter funkcionalnih zahtev za sklop 1

Vlagatelj v zahtevku za revizijo (v okviru 1. točke) po vsebini smiselno zatrjuje, da iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni razvidno, ali je predmet konkretnega javnega naročila v sklopu 1 nakup že razvite programske opreme, ki je skladna s specifikacijami naročnika, ali razvoj programske opreme po specifikacijah naročnika. Naročnik po zatrjevanju

vlagatelja tudi ne ločuje dveh ločenih sklopov naročila, in sicer nakupa ter prilagoditve programske opreme in implementacije te programske opreme v posameznih javnih zavodih. Dalje vlagatelj (v okviru 2. točke zahtevka za revizijo) po vsebini smiselno zatrjuje, da iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni mogoče razbrati, kaj so zahteve in kaj (zgolj) želje naročnika. Poleg tega so nekatere zahteve prepodrobno specificirane (npr. izrazi v gumbih uporabniškega vmesnika), spet druge pa z naključno omembo scenarija zahtevajo vključitev celotnega dodatnega sklopa (modulov) funkcionalnosti, ki jih morajo ponudniki vključiti v ponudbeno ceno. Po zatrjevanju vlagatelja (podanega v okviru 3. točke zahtevka za revizijo) iz odgovorov naročnika, objavljenih na portalu javnih naročil, nadalje jasno izhaja, da naročnik pri ponujenih rešitvah ne bo preverjal funkcionalnih zahtev. Navedeno po prepričanju vlagatelja tako le še dodatno potrjuje dejstvo, da predmet javnega naročila v trenutku objave razpisa ni določen, dejanska vsebina naročila pa naj bi se šele naknadno uskladila z izbranim izvajalcem.

Naročnik izpostavljenim navedbam vlagatelja v odločitvi o zahtevku za revizijo nasprotuje. Zatrjuje, da je v okviru odgovorov na vprašanja, zastavljena preko portala javnih naročil, pojasnil, da potrebuje implementirano rešitev, ki bo zadostila vsem definiranim funkcionalnostim, pri čemer je z namenom pridobitve čim širšega kroga ponudnikov omogočil tako razvoj aplikacije kot prilagoditev že obstoječe licence. Dalje naročnik v zvezi z revizijskimi navedbami iz 2. in 3. točke zahtevka za revizijo izpostavlja določbo tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN in navaja, da zaradi umanjkanja ustreznega opozorila na portalu javnih naročil in posledične neizpolnitve procesnega pogoja meritorna presoja izpostavljenih revizijskih navedb ni mogoča. Ne glede na navedeno naročnik pripominja tudi, da vlagatelj v zvezi z očitki iz 2. in 3. točke zahtevka za revizijo ni izpolnil trditveno-dokaznega bremena, posledično pa je treba izpostavljene revizijske navedbe zavrniti kot neutemeljene.

Z vidika obravnave izpostavljenih navedb strank je (med drugim) relevanten 68. člen ZJN-3, ki se nanaša na tehnične specifikacije. S tehničnimi specifikacijami naročnik opredeli zahtevane značilnosti (lastnosti) predmeta javnega naročila, ki naj bi izražale njegova pričakovanja glede namena, ki ga želi doseči z izvedbo javnega naročila. Tehnične specifikacije tako določajo zahtevane značilnosti gradnje, storitve ali blaga. Te značilnosti se lahko nanašajo tudi na točno določen postopek ali način proizvodnje ali zagotavljanja zahtevanih gradenj, blaga ali storitev ali na točno določen postopek za kakšno drugo stopnjo v njihovi življenjski dobi, tudi če takšni dejavniki fizično niso del njih, a pod pogojem, da so značilnosti povezane s predmetom javnega naročila ter sorazmerne z vrednostjo in cilji naročila (prvi odstavek 68. člena ZJN-3).

ZJN-3 v četrtem odstavku 68. člena določa, da morajo tehnične specifikacije vsem gospodarskim subjektom zagotavljati enak dostop do postopka javnega naročanja in neupravičeno ne smejo ovirati odpiranja javnih naročil konkurenci. Če tega ne upravičuje predmet javnega naročila, v skladu s šestim odstavkom 68. člena ZJN-3 v tehničnih specifikacijah ne smejo biti navedeni določena izdelava ali izvor ali določen postopek, značilen za proizvode ali storitve določenega gospodarskega subjekta, ali blagovne znamke, patenti, tipi ali določeno poreklo ali proizvodnja, ki dajejo prednost nekaterim podjetjem ali proizvodom ali jih izločajo. Take navedbe so izjemoma dovoljene, če sicer ni mogoče dovolj natančno in razumljivo opisati predmeta naročila, vsebovati pa morajo tudi besedi »ali enakovredni«. Naročnik je pri opisovanju predmeta javnega naročila nadalje omejen s temeljnimi načeli javnega naročanja, pri čemer mora tehnične specifikacije določiti na način, ki na eni strani zagotavlja konkurenco med ponudniki, na drugi pa njihovo enakopravno obravnavo (5. in 7. člen ZJN-3).

Pravila javnega naročanja tako določajo, kako naj naročnik nabavi blago oziroma naroči storitve, ne določajo pa, katero blago sme nabaviti oziroma katere storitve sme naročiti, kakor tudi ne, katere konkretne lastnosti morajo imeti blago oziroma storitve, ki jih naroča naročnik. Na podlagi navedenega gre tako ugotoviti, da je naročnik pri ugotavljanju svojih potreb in oblikovanju

tehničnih specifikacij načeloma samostojen oziroma avtonomen, kar pomeni, da tehnične zahteve določi ob upoštevanju lastnih potreb ter pričakovanj glede na predmet javnega naročila. Avtonomija naročnika pri oblikovanju tehničnih specifikacij pa ni neomejena - naročnik tako ne sme postavljati zahtev, ki niso objektivno opravičljive in bi lahko določenim ponudnikom bodisi dajale neupravičeno prednost bodisi bi jim onemogočale udeležbo v postopku javnega naročanja.

Državna revizijska komisija je tudi že v več odločitvah (prim. npr. odločitvi, št. 018-074/2020 in 018-22/2021) zavzela stališče, da mora naročnik, skladno z načelom transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), pogoje za sodelovanje, merila za oddajo javnega naročila ter druge zahteve v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določiti na jasn, natančen in nedvoumen način oziroma tako, da vsi povprečno usposobljeni in običajno skrbni ponudniki natančno razumejo njihov pomen in jih lahko enako razlagajo ter da lahko naročnik pri pregledu in ocenjevanju ponudb dejansko preveri, ali ponudbe izpolnjujejo zahteve, ki veljajo za zadevno naročilo (prim. tudi npr. sodbo Sodišča EU, C-223/16, Casertana Costruzioni, ECLI:EU:C:2017:685, točka 34). Namen zahteve po vnaprejšnji jasni, natančni in nedvoumni določitvi zahtev v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila je tako preprečiti naročnikovo subjektivno oziroma arbitrarno ocenjevanje in vrednotenje ponudb ter zagotoviti, da se ponudniki že vnaprej seznani z okoliščinami, ki bodo vplivale na oddajo javnega naročila, saj lahko ponudniki le na ta način pripravijo ne samo dopustno ponudbo, temveč tudi konkurenčno ponudbo, ki jo bo mogoče primerjati s ponudbami drugih ponudnikov.

V obravnavanem primeru vlagatelj najprej zatrjuje, da iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni razvidno, ali je predmet javnega naročila v sklopu 1 nakup že razvite programske opreme ali razvoj programske opreme »na novo«. V povezavi z navedenim Državna revizijska komisija ugotavlja, da je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, poglavju »3. Predmet javnega naročila«, (med drugim) določil:

»Sklop 1: Predmet naročila je vzpostavitev Informacijska rešitev za avtomatizacijo delovnih razporedov v zdravstvu, ki med drugim zajema pripravo PZI in DPIA dokumentacije, izvedba informacijske rešitve s šolanjem uporabnikov ter vzdrževanje in podporo po zaključeni implementaciji in projektno vodenje na ponudnikovi strani. Podrobnejša specifikacija predmeta naročila je razvidna iz Tehničnih specifikacij in drugih relevantnih delov razpisne dokumentacije.«.

Dalje je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, točki »8.4. Druge zahteve naročnika«, za sklop 1 določil:

»V kolikor ponudnik v SKLOPU 1 ponuja licenčni model, mora v ponudbi predložiti dokaz v eni izmed navedenih oblik dokazati obstoj ponujene rešitve. To stori s predložitvijo veljavne pogodbe o prodaji oziroma druge ustrezne listine, kot so npr. izpis iz registra avtorskih pravic ali intelektualne lastnine, reference ali potrdila uporabnikov, tehnična dokumentacija ali katalog proizvajalca ali drugo verodostojno dokazilo, ki nedvoumno izkazuje, da rešitev oziroma platforma (osnova), ki se bo prilagodila oz. nadgradila in parametrizirala za potrebe predmeta javnega naročila, v času oddaje ponudbe že obstaja in je komercialno dostopna. V primeru, da ponudnik izjavi, da ponuja licenčni model, vendar iz v ponudbi predloženih dokazil to dejstvo ne bo izhajalo oziroma ni mogoče nedvoumno ugotoviti, ali ponujena rešitev v času oddaje ponudbe že dejansko obstaja, se šteje, da bo ponudnik izključno za potrebe predmetnega javnega naročila razvil informacijsko rešitev.«.

Poleg navedenega je naročnik v 9. členu »Osnutka pogodbe v sklopu 1« (kot delu dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), v okviru katerega je uredil prenos pravic glede ponujene rešitve na naročnika, predvidel dva različna primera – tako je v zvezi z ureditvijo prenosa pravic v prvem primeru zapisal »Določilo velja za primer izdelave rešitve za naročnika na novo«, ločeno

od tega pa je v zvezi z ureditvijo prenosa pravic v drugem primeru zapisal »Določilo velja za primer ponudbe rešitve, ki temelji na licenčnem modelu«.

(Že) iz navedenih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila po presoji Državne revizijske komisije jasno, natančno in nedvoumno izhaja, da je namen naročnika v sklopu 1 v pridobitvi in implementaciji informacijske rešitve za avtomatizacijo delovnih razporedov v zdravstvu (v nadaljevanju: IS ADRZ), ki bo ustrezala tehničnim specifikacijam naročnika. Medtem ko torej po presoji Državne revizijske komisije iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila na eni strani jasno izhaja, da je predmet javnega naročila v sklopu 1 pridobitev IS ADRZ (vključno z implementacijo) – kar je mogoče opredeliti kot potrebo naročnika – in je naročnik z oblikovanjem tehničnih specifikacij navedene rešitve določil tudi zahtevane značilnosti slednje, pa iz omenjene dokumentacije po presoji Državne revizijske komisije na drugi strani jasno izhaja tudi, da je izbiro načina, kako bodo izpolnili to naročnikovo potrebo, naročnik prepustil ponudnikom samim. Kakor je razvidno (že) iz navedenih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, je tako na ponudnikih odločitev, ali bodo v konkretnem primeru ponudili že obstoječo (licenčno) rešitev z ustreznimi prilagoditvami po tehničnih specifikacijah naročnika ali pa bodo zahtevano rešitev v skladu s tehničnimi specifikacijami naročnika razvili na novo.

V kolikor bi še bilo mogoče (pa po presoji Državne revizijske komisije ni bilo), da bi pred objavo naročnikovih odgovorov na vprašanja potencialnih ponudnikov še obstajale določene nejasnosti glede vprašanja, ali naročnik v konkretnem primeru naroča že razvito programsko rešitev z ustreznimi prilagoditvami ali pa naroča po tehničnih specifikacijah naročnika na novo razvito programsko opremo, pa obstoj takšnih nejasnosti po objavi naročnikovih odgovorov po oceni Državne revizijske komisije ni bil (več) mogoč.

Dne 1. 10. 2025 ob 7.31 uri sta bila namreč na portalu javnih naročil objavljena vprašanje enega od potencialnih ponudnikov in odgovor naročnika v naslednji vsebini:

»VPRAŠANJE

Po dodatnem podrobnem pregledu dokumentacije nam še vedno ni uspelo izluščiti predmeta naročila. Zato naročnika še enkrat sprašujemo, ali je predmet javnega naročila:

A. RAZVOJ namenskega informacijskega sistema po specifikaciji naročnika, kot so podane v prilogah k razpisni dokumentaciji,

B. NAKUP obstoječega informacijskega sistema, ki izpolnjuje zahteve, podane v prilogah k razpisni dokumentaciji,

C. nekaj tretjega (npr. kombinacijo nakupa in razvoja).

Prosimo naročnika, da odgovor poda v okviru jasno določenih zgoraj navedenih opcij, saj nam tega ni uspelo razbrati iz razpisne dokumentacije.

ODGOVOR

Naročnik pojasnjuje, da je na ponudniku ali bo ponudil IS ADRZ rešitev kot licence ali namensko razvito programsko opremo. Naročnik sprejema obe možnosti, kot je napisano v razpisni dokumentaciji, kjer je med drugim v 9. členu pogodbe urejena pravica do uporabe programske opreme in licenc. Naročnik ne spreminja razpisne dokumentacije.«.

Upošteva se informacije, podane v okviru citiranega odgovora naročnika (ki jih je treba v skladu z drugim odstavkom 67. člena ZJN-3 šteti kot del dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), izpostavljeni dvomi glede predmeta javnega naročila po presoji Državne revizijske komisije niso

mogli (več) obstajati. Iz vsebine citirane objave namreč jasno, natančno in nedvoumno izhaja, da je predmet konkretnega javnega naročila IS ADRZ, na ponudnikih pa je, da se odločijo, ali bodo v obravnavanem primeru ponudili že razvito programsko rešitev z ustreznimi prilagoditvami ali pa bodo ponudili po tehničnih specifikacijah naročnika na novo razvito programsko opremo.

V tej zvezi vlagatelj sicer zatrjuje, da razvoj namenske rešitve po specifikacijah naročnika ni izvedljiv v rokih, določenih v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (tj. v fazi T3, ki obsega 3 mesece), pač pa so za razvoj predmetne rešitve po mnenju vlagatelja potrebna vsaj štiri leta. Četudi bi bil razvoj namenske rešitve po specifikacijah naročnika izvedljiv v navedenih rokih, nadalje zatrjuje vlagatelj, pravice naročnika nad tako pridobljenim informacijskim sistemom niso primerljive s pravicami, pridobljenimi z nakupom licenčne programske opreme. Iz tega pa po prepričanju vlagatelja sledi, da morebitna cenovna primerjava ponudb za razvoj namenske rešitve s ponudbami za licenčno rešitev ni mogoča. Vlagatelj zato predlaga, naj naročnik dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila spremeni na način, da bo jasno določil, da gre pri naročilu v sklopu 1 za nakup licenčne programske opreme in morebitno prilagoditev le-te na način, da bo ustrezala naročnikovim zahtevam iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Ob upoštevanju predstavljene trditvene podlage vlagatelja Državna revizijska komisija ugotavlja, da si vlagatelj z navedbami o domnevno prekratnem roku za razvoj zahtevane rešitve »na novo« in o zatrevanju neprimerljivosti ponudb za novorazvito (namensko) rešitev s ponudbami za licenčno rešitev prizadeva za spremembo dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila v smeri, da bi navedena dokumentacija zahtevala izključno nakup že razvite programske rešitve, ne bi pa (več) dopuščala (tudi) možnosti ponuditi namensko rešitev, razvito po tehničnih specifikacijah naročnika.

S tem, ko si torej vlagatelj prizadeva, da bi naročnik dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila spremenil na način, da bi ta za izpolnitev naročnikovih potreb po IS ADRZ zahtevala (zgolj) že razvito (licenčno) rešitev, pa se vlagatelj po oceni Državne revizijske komisije pravzaprav zavzema za zagotovitev konkurence v ožjem obsegu, kot jo je z izpodbijanimi določbami omogočil naročnik.

Ugotovitev, da si vlagatelj v zvezi z načinom izpolnitve naročnikovih potreb po IS ADRZ prizadeva za razveljavitev določb, ki omogočajo izpolnitev naročnikovih potreb z razvojem nove (namenske) rešitve, s tem pa si hkrati prizadeva za določitev (izključno) zahteve po že razviti (licenčni) rešitvi, po presoji Državne revizijske komisije tudi ne omogoča zaključka, da vlagatelj zahtev glede načina izpolnitve naročnikovih potreb ne bi mogel izpolniti, posledično pa v predmetnem postopku javnega naročanja ne bi mogel sodelovati. Nasprotno, iz revizijskih navedb izhaja vlagateljevo zavzemanje, da bi naročnik določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede načina izpolnitve spremenil tako, da bi dopustil le enega izmed dveh načinov izpolnitve, ki ju je določil naročnik, tj. nakup že razvite (licenčne) rešitve, ne pa tudi razvoja namenske rešitve na novo.

Na podlagi navedenega pa je mogoče sklepati, da vlagatelj – glede na trditveno podlago iz zahtevka za revizijo – morebiti v konkretnem postopku javnega naročanja res ne more ponuditi novorazvite (namenske) rešitve, lahko pa ponudi že razvito (licenčno) rešitev. To pa pomeni, da vlagateljeve navedbe o domnevno prekratnem roku za razvoj zahtevane rešitve »na novo« in o zatrevanju neprimerljivosti ponudb za novorazvito (namensko) rešitev s ponudbami za licenčno rešitev, s katerimi si vlagatelj prizadeva za razveljavitev določb glede razvoja namenske rešitve, četudi bi se izkazale za utemeljene, vlagateljevega položaja v postopku oddaje predmetnega javnega naročila v sklopu 1 ne bi mogle spremeniti (oziroma ga izboljšati). Drugače povedano navedeno pomeni, da določbe glede možnosti razvoja namenske rešitve vlagatelju ne otežujejo ali preprečujejo sodelovanja v postopku oddaje javnega naročila za sklop 1 in tako ne posegajo

v njegov položaj (potencialnega) ponudnika na način, da bi mu zaradi njih nastala pravno relevantna škoda v smislu 14. člena ZPVPJN. Posledično Državna revizijska komisija vlagateljevih navedb, usmerjenih v izpodbijanje določb glede možnosti razvoja namenske rešitve, ni vsebinsko obravnavala.

Vlagatelj je v 1. točki zahtevka za revizijo zatrjeval tudi, da naročnik ne ločuje dveh popolnoma ločenih sklopov javnega naročila, in sicer nakupa ter prilagoditve programske opreme na eni strani in implementacije programske opreme v posameznih javnih zavodih na drugi strani. Ker pa vlagatelj v tej zvezi konkretnih dejstev ni navedel, posledično pa ravni pavšalnega zatrjevanja ni presegel, izpostavljeni vlagateljevi navedbi ni mogoče slediti.

Dalje po presoji Državne revizijske komisije tudi ni mogoče slediti navedbam vlagatelja, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila vključuje več prilog (»Priloga 1: Uporabniške zgodbe in funkcionalnosti«, »Priloga 2: Primeri uporabe«, »Priloga 3: Funkcionalne zahteve«, »Priloga 4: Nefunkcionalne zahteve«), nobena med njimi pa zahtev ne specificira na način, ki bi ponudnikom omogočal pripravo primerljivih in konkurenčnih ponudb, saj dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila nikjer ne določa, katere izmed navedenih uporabniških zgodb, primerov uporabe in funkcionalnih zahtev mora ponujena rešitev omogočati oziroma izpolnjevati, katere pa so zgolj opcijske.

Pregled dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila res pokaže, da dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila vključuje več prilog, kot to zatrjuje vlagatelj. Vendar pa pregled teh prilog hkrati pokaže tudi, da omenjene priloge – v nasprotju z zatrjevanjem vlagatelja – zahteve v zvezi s predmetom javnega naročila določajo, so pa te zahteve v omenjenih prilogah predstavljene z vidika različnih subjektov (tj. uporabnikov zahtevane rešitve pri naročniku).

Tako npr. »Priloga 1: Uporabniške zgodbe in funkcionalnosti« ter »Priloga 2: Primeri uporabe« določata tehnične zahteve z vidika končnega uporabnika IS ADRZ (tj. posameznega načrtovalca delovnih razporedov, zdravstvenega osebja, vodstva zavodov ipd.). V »Prilogi 1: Uporabniške zgodbe in funkcionalnosti«, je – kot izpostavlja tudi vlagatelj – npr. določeno:

»1 Načrtovalci delovnih razporedov

1.1 Priprava podatkov o izmenah in turnusih

1.1.1 Uporabniška zgodba

Kot načrtovalec želim nastaviti podatke o izmeni ali turnusu, zato da jih lahko povežem z deloviščem.

1.1.2 Opis funkcionalnosti

Za vsako izmeno želim nastaviti uro začetka in uro konca, za turnus dneve v tednu ter frekvence ponavljanja izmen v obdobju pri čemer želim, da mi IS ADRZ pomaga upoštevati zakonske omejitve pri določanju izmen in turnusov.

Za vsako izmeno želim imeti možnost določiti razmerje med rednim delom in nadurami (pr. sobotno dežurstvo v trajanju 12 ur je sestavljeno iz 8 ur rednega dela in 4 nadur).

1.2 Priprava podatkov o zdravstvenih delavcih

1.2.1 Uporabniška zgodba

Kot načrtovalec želim pripraviti podatke o zdravstvenem delavcu, zato da ga lahko razporedim v času izdelave delovnega razporeda.

1.2.2 Opis funkcionalnosti

Želim imeti možnost avtomatskega pridobivanja podatkov o zdravstvenih delavcih iz zunanje sistema kadrovske evidence. Iz zunanje evidence želim pridobiti podatke o

- imenu in priimku osebe,*
- spolu,*
- statusu zaposlitve (redno zaposlena, podjemna pogodba, pogodbenik, študentsko delo),*
- njenem delovnem času (polni 40 ali 36 ur, skrajšani, občasno delo, dopolnilno delo),*
- podpisanih soglasjih (soglasje za delo nad 16 ur na dan, soglasje za več nadur kot zakonsko določeno, soglasje za več tednov kot zakonsko določeno, soglasje za več praznikov kot zakonsko določeno, soglasje za nočno delo več kot zakonsko določeno),*
- njenih odločbah o skrajšanem delovnem času iz naslova ZPIZ ali starševskega varstva, njenih odločbah o omejitvah pri delu iz naslova medicine dela (gre za priporočilo, ki ga ni obvezno upoštevati pri razporejanju) ali ZPIZ (odredba, ki jo je obvezno potrebno upoštevati pri razporejanju) (kot npr. omejitve pri dviganju bremen, omejitve zaradi nosečnosti, zaradi starosti ipd.).*

Ti podatki se morajo, po možnosti avtomatsko, ustrezno zapisati v nastavitve zdravstvenega delavca z uporabo šifrantov omejitev in dovoljenj, da se potem pri izdelavi razporedov upoštevajo kot njegove omejitve ali dovoljenja za razporejanje.

Želim imeti možnost delavcu dodeliti primarne in sekundarne veščine in kompetence iz seznama veščin in kompetenc.

Želim imeti možnost delavcu dodeliti primarno delovišče (ali več delovišč) ter delovišče (ali več delovišč) z nižjo prioriteto, kamor delavca lahko razporejamo.

Želim imeti možnost delavcu določiti obdobje v katerem ga ne bom razporejal na moje (primarno) delovišče, če sem se s drugim načrtovalcem dogovoril, da ga v tem obdobju lahko razporedi na svoje delovišče.

Želim določiti kdo je mentor zdravstvenemu delavcu in za katero veščino, zato da sta vedno skupaj razporejena na delovišča.

Želim imeti možnost avtomatskega ažuriranja podatkov o številu opravljenih ur zdravstvenega delavca preko povezave s sistemom za registracijo delovnega časa.

Če zdravstveni delavec dela za več oddelkov (pr. skladno s pogodbo o zaposlitvi dela 60% na enem in 40% na drugem delovnem mestu), želim imeti možnost nastaviti lastne vrednosti (delovni čas, delež fonda ur, veščine) za vsakega izmed oddelkov, ki mu zdravstveni delavec pripada.

V izjemnih primerih, ko teh podatkov ne morem pridobiti iz zunanjih evidencah, želim imeti možnost ročnega vnosa teh podatkov.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da sta na predstavljeni način zasnovani celotni »Priloga 1: Uporabniške zgodbe in funkcionalnosti« ter »Priloga 2: Primeri uporabe«, ki po posameznih uporabniških vlogah določata, kaj želi v posameznem primeru storiti določen uporabnik IS ADRZ, ki navedeno rešitev uporablja pri naročniku, in kakšne možnosti želi pri tem imeti na voljo. Četudi se v določbah navedenih prilog (zaradi zasnove teh prilog, pripravljenih v prvi osebi ednine po posameznih uporabniških vlogah) namesto glagola »moram« dosledno uporablja glagol »želim«,

pa po presoji Državne revizijske komisije iz vsebine teh določb jasno in nedvoumno izhaja, da omenjene določbe niso zgolj želje, temveč zahteve naročnika, določene z vidika različnih uporabnikov IS ADRZ v zvezi z raznovrstnimi funkcionalnostmi, ki jih ponujena rešitev mora izpolnjevati.

Navedeno je še dodatno potrjeno s pregledom »Priloge 3: Funkcionalne zahteve« ter »Priloge 4: Nefunkcionalne zahteve«, v okviru katerih je naročnik, kot izhaja že iz naslova obeh prilog, določil funkcionalne in nefunkcionalne zahteve (ne pa želje) glede predmetnega IS ADRZ. Ker se je naročnik pri določitvi posameznih zahtev v »Prilogi 3: Funkcionalne zahteve« ter »Prilogi 4: Nefunkcionalne zahteve« skliceval oziroma napotoval na določbe, kot so te bile določene v »Prilogi 1: Uporabniške zgodbe in funkcionalnosti« ter »Prilogi 2: Primeri uporabe«, ne more biti nobenega dvoma, da so tudi v »Prilogi 3: Funkcionalne zahteve« ter »Prilogi 4: Nefunkcionalne zahteve« vsebovane zahteve (in ne želje) naročnika.

Nenazadnje pa takšen zaključek izhaja tudi iz dokumenta »Tehnične specifikacije« za sklop 1, kjer je v točki »1.1 O dokumentu« med drugim navedeno tudi:

»Ta dokument vsebuje tehnične specifikacije za izvedbo javnega naročila za vzpostavitev informacijskega sistema za avtomatizacijo delovnih razporedov v zdravstvu (IS ADRZ).

Dokument vsebuje povzetek ključnih funkcionalnih, tehničnih, arhitekturnih, pravnih in varnostnih zahtev, ki so podrobneje navedene v prilogah, ki so sestavni del tehničnih specifikacij:

Priloga 1: Uporabniške zgodbe in funkcionalnosti

Priloga 2: Primeri uporabe

Priloga 3: Funkcionalne zahteve

Priloga 4: Nefunkcionalne zahteve

Priloga 5: Arhitektura, integracije in infrastruktura/.../«.

Iz dokumenta »Tehnične specifikacije« za sklop 1 tako jasno in nedvoumno izhaja, da vse navedene štiri priloge, ki jih v zahtevku za revizijo izpostavlja vlagatelj, predstavljajo sestavni del tehničnih specifikacij oziroma zahtev v zvezi s predmetom javnega naročila v sklopu 1. Navedeno tako le še dodatno potrjuje zaključek, da na podlagi dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ne more biti dvoma, da je celotna vsebina navedenih prilog pri pripravi ponudb za sklop 1 za ponudnike zavezujoča (ne pa morda opcijska, kot to meni vlagatelj).

Dalje vlagatelj v 2. točki zahtevka za revizijo med drugim zatrjuje tudi, da so nekatere zahteve v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila prepodrobno specificirane (npr. izrazi v gumbih uporabniškega vmesnika). Ker pa vlagatelj v tej zvezi drugih navedb ne podaja, ni mogoče ugotoviti, kako naj bi zelo podrobna specificiranost posameznih zahtev – v kolikor bi se v tej zvezi podane navedbe vlagatelja sploh izkazale za utemeljene – vlagatelju bodisi oteževala bodisi mu onemogočala sodelovanje v postopku javnega naročanja za sklop 1. Drugače povedano to pomeni, da vlagatelj ne podaja nobenih navedb, ki bi omogočale zaključek, da zatrjevana prepodrobna specificiranost posameznih zahtev posega v njegov položaj (potencialnega) ponudnika na način, da bi mu zaradi njih nastala pravno relevantna škoda v smislu 14. člena ZPVPJN. Posledično se Državna revizijska komisija do vlagateljeve navedbe glede domnevne prepodrobne specificiranosti posameznih zahtev ni vsebinsko opredeljevala.

Medtem ko so po mnenju vlagatelja posamezne zahteve v sklopu 1 prepodrobno specificirane, so druge po prepričanju vlagatelja specificirane premalo. Tako posamezne zahteve po zatrjevanju vlagatelja na podlagi zgolj naključne omembe scenarija zahtevajo vključitev celotnega dodatnega sklopa (modulov) funkcionalnosti, ki jih mora ponudnik vključiti v ponudbeno ceno.

V zvezi z očitkom o nezadostni specifičnosti oziroma opredeljenosti posameznih zahtev se Državna revizijska komisija na načelni ravni sicer lahko strinja z vlagateljem, da tehnične zahteve, v kolikor niso dovolj opredeljene, lahko povzročijo medsebojno neprimerljivost ponudb. Vendar pa gre v tej zvezi obenem izpostaviti tudi, da so tehnične zahteve glede predmeta konkretnega javnega naročila v sklopu 1 določene v petih prilogah, od katerih »Priloga 1: Uporabniške zgodbe in funkcionalnosti« vsebuje 26 strani, »Priloga 2: Primeri uporabe« vsebuje 56 strani, »Priloga 3: Funkcionalne zahteve« 94 strani, »Priloga 4: Nefunkcionalne zahteve« 7 strani, dokument »Tehnične specifikacije« za sklop 1 pa vsebuje 61 strani.

Izmed zahtev, vsebovanih v navedenih dokumentih (prilogah), ki po mnenju vlagatelja naj ne bi bile dovolj opredeljene, vlagatelj konkretizirano izpostavlja le zahtevo po »finančni analizi stroškov (stroški dodatkov)«, ki jo mora omogočati ponujena rešitev v sklopu 1. Vendar vlagatelj v zvezi z izpostavljeno zahtevo že sam navaja, da izpolnjevanje te zahteve od ponudnika terja, da v ponudbo vključi celoten modul za obračun plačnih dodatkov, kar po zatrjevanju vlagatelja lahko predstavlja tudi do 20 % celotne vrednosti ponudbe. Kot je nadalje razvidno iz vlagateljevih navedb, pa vlagatelj naročniku v zvezi z izpostavljeno zahtevo očita, da je ta v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določena zgolj v okviru ene izmed alinej v opisu »tokov primera uporabe«, sicer pa se ne pojavi nikjer drugje v navedeni dokumentaciji.

V tej zvezi Državna revizijska komisija ugotavlja dvoje. Prvič, že iz vlagateljevih navedb je razvidno, da vlagatelj razume vsebino izpostavljene zahteve, kar pomeni, da razume, katere funkcionalnosti in v kakšnem obsegu mora za izpolnitev izpostavljene zahteve vključiti v ponujeno rešitev, zaradi česar ta zahteva (v smislu zatrjevanja netransparentnosti) ne posega v vlagateljev položaj (potencialnega) ponudnika na način, da bi mu zaradi nje nastala pravno relevantna škoda, kot je ta določena v 14. členu ZPVPJN. In drugič, tudi v kolikor bi bilo treba vlagatelju glede navedb v zvezi z izpostavljeno zahtevo priznati hipotetično možnost nastanka pravno relevantne škode (pa mu je na podlagi njegovih navedb ni), bi bilo treba ugotoviti, da ZJN-3 naročniku ne prepoveduje, da bi tehnične zahteve v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil (zgolj) v okviru ene izmed alinej, kot naj bi to po navedbah vlagatelja storil naročnik v konkretnem primeru.

Državna revizijska komisija pojasnjuje še, da je vlagatelj v zahtevku za revizijo v zvezi z navedbami glede na eni strani preveč in na drugi strani premalo specifičnih tehničnih zahtev podal dokazni predlog z vpogledom v Prilogo RZ 3, ki po zatrjevanju vlagatelja predstavlja primer dobro oblikovanih funkcionalnosti za podoben predmet javnega naročila drugega naročnika. Ker pa za odločitev v dani zadevi ni relevantno, kako je nek drug naročnik v nekem drugem postopku javnega naročanja (četudi morda res za podoben predmet javnega naročila) določil zahtevane funkcionalnosti, Državna revizijska komisija navedenega dokaznega predloga ni izvedla.

Dalje vlagatelj v 3. točki zahtevka za revizijo zatrjuje, da iz odgovorov naročnika, objavljenih na portalu javnih naročil, jasno izhaja, da naročnik ne bo preverjal funkcionalnih zahtev pri ponujenih rešitvah, preverjanje funkcionalnih zahtev pa po navedbah vlagatelja ni predvideno niti po koncu faze T4, ko je predviden prenos licenc za uporabo informacijskega sistema na naročnika.

(Tudi) v zvezi z izpostavljenimi navedbami Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelju zatrjevana naročnikova opustitev preverjanja funkcionalnih zahtev pri ponujenih rešitvah v ničemer ne otežuje ali preprečuje sodelovanja v postopku javnega naročanja, posledično pa vlagatelju v zvezi z zatrjevano kršitvijo nastanka pravno relevantne škode v smislu 14. člena ZPVPJN ni mogoče priznati.

Vlagatelj v tej zvezi zatrjuje še, da navedeno dodatno potrjuje, da predmet javnega naročila v trenutku objave razpisa ni bil določen, dejanska vsebina naročila pa naj bi se šele naknadno

uskladila z izbranim izvajalcem. Navedeno po prepričanju vlagatelja omogoča, da se dejanski predmet, obseg in roki (z izbranim ponudnikom) oblikujejo šele naknadno, kar ustvarja visoko tveganje za arbitrarnost izbire, kršitev načela enake obravnave, omejevanje konkurence ter neprimerljivost ponudb. Državna revizijska komisija v zvezi z izpostavljenimi navedbami ugotavlja, da so te pavšalne in nekonkretizirane, posledično pa jih je potrebno zavrniti kot neutemeljene.

Ker torej vlagatelj s podanimi navedbami v 1., 2. in 3. točki zahtevka za revizijo ne more uspeti že zaradi navedenih razlogov, Državna revizijska komisija ni ugotavljala, ali je bil naročnik na kršitve, zatrjevane v navedenih točkah zahtevka za revizijo, na portalu javnih naročil opozorjen ali ne (prim. tretji odstavek 16. člena ZPVPJN). Četudi bi se namreč res izkazalo, da naročnik na navedene kršitve ni bil opozorjen, kot to zatrjuje vlagatelj, navedena ugotovitev na pravni položaj vlagatelja v postopku oddaje predmetnega javnega naročila ne bi mogla (več) vplivati (oziroma ga izboljšati).

III. Glede obsega licenciranja in prenosa avtorskih pravic

Vlagatelj v 4. točki zahtevka za revizijo naročniku očita, da obseg prenosa avtorskih pravic oziroma licenciranja v okviru »Osnutka pogodbe« v sklopu 1 vsebuje več nasprotujočih si navedb in napak, hkrati pa ne vsebuje bistvenih sestavin, ki bi nedvoumno določale obseg licenciranja.

V tej zvezi naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo navaja, da pravo javnih naročil in z njim povezano pravno varstvo ni namenjeno obravnavi sporov, ki izvirajo iz pogodbenih določil, v nadaljevanju pa zatrjuje, da vlagatelj tudi sicer v zvezi z izpostavljenimi navedbami ni izpolnil trditveno-dokaznega bremena.

Državna revizijska komisija na podlagi pregleda dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ugotavlja, da je naročnik v »Osnutku pogodbe« v sklopu 1 prenos avtorskih pravic (v primeru razvoja rešitve za naročnika »na novo«) in prenos pravic uporabe (v primeru že razvite rešitve, ki temelji na licenčnem modelu) v okviru 9. člena določil v naslednji vsebini:

»Določilo velja za primer izdelave rešitve za naročnika na novo:

V primeru, da izvajalec na podlagi tehničnih specifikacij v celoti izdelava rešitev za naročnika, z dnem plačila postanejo vse materialne in druge avtorske pravice izvajalca, ki nastanejo v zvezi s to pogodbo, last naročnika izključno, v neomejenem obsegu in za ves čas njihovega trajanja, razen moralne avtorske pravice, ki ostane avtorju. Na naročnika so s plačilom rešitve prenesene vse materialne avtorske pravice na celotni rešitvi, ki je predmet pogodbe, vključno s pravico kopiranja, predelave, dodelave in spreminjanja s strani naročnika ali tretjih (npr. izvedba javnega naročila za navedene storitve), uporabe v drugih rešitvah, prenosa pravic na tretjega, vključno s prenosom zaradi potreb vzdrževanja, upravljanja, nadgradenj in nadaljnjega razvoja rešitve. Izvajalec zaradi navedenega pri pripravi rešitve (razen v primeru izrecnega pisnega dovoljenja naročnika) ne sme integrirati rešitev tretjih (oziroma licenc) ali lastnih rešitev, ne da bi na naročnika prenesel vseh materialnih avtorskih pravic v obsegu, kot izhaja iz tega člena. S tem namenom je potrebno pri izvedbi rešitve uporabljati orodja, ki navedeno omogočajo, ter so za uporabo za te namene brezplačna in prosto dostopna. Izvajalec je ob predaji avtorskega dela dolžan naročniku izročiti celotno izvedbeno in uporabniško dokumentacijo ter izvirno kodo (po dogovoru v GIT, SVN oziroma drug repozitorij, za katerega se stranki dogovorita), skupaj z nastavitvami prevoda v izvršno kodo, za potrebe nadaljnjega vzdrževanja in nadgradenj.

Določilo velja za primer ponudbe rešitve, ki temelji na licenčnem modelu:

V pogodbeni ceni so vsebovana vsa nadomestila za prenos licenc in drugih pravic po tem členu. V primeru, da izvajalec ponudi že izdelano rešitev, ki je v uporabi za namen informacijskega sistema avtomatizacije delovnih razporedov v zdravstvu, ter jo konfigurira za potrebe naročnika (parametrizira ali drugače prilagodi že obstoječo rešitev, ki ustreza funkcionalnostim IS ADRZ), zagotavlja, da je na vseh avtorskih delih, in drugih predmetih pravic intelektualne lastnine, ki so potrebni za izpolnitev te pogodbe, pridobil vse materialne avtorske ali druge pravice, ki jih potrebuje za prenos licence na naročnika ali drugo osebo skladno s pogodbo in da so te pravice proste vsakršnih obremenitev ali drugih pravic tretjih oseb. V primeru licenčnega modela se na naročnika ne prenaša nobenih materialnih avtorskih pravic.

Po realizaciji mejnika T4 izvajalec naročniku podeljuje brezplačno časovno neomejeno pravico do uporabe programske opreme in licenc za upravljanje kadrov, kadrovskih procesov in avtomatizacijo delovnih razporedov, izključno za potrebe naročnika in povezanih organizacij v zdravstvenem sektorju za obseg načrtovalcev in uporabnikov kot določeno v tehničnih specifikacijah. Navedeno pomeni, da pravico do uporabe programske opreme in licenc za upravljanje kadrov, kadrovskih procesov in avtomatizacijo delovnih razporedov pomeni, da ima naročnik pravico do neomejene brezplačne uporabe tudi po poteku veljavnosti te pogodbe. V pravico naročnika do brezplačne uporabe programske opreme in licenc pa se ne všteva tudi morebiten presežek načrtovalcev, kot je določeno v tehničnih specifikacijah.

V pogodbeni ceni so vsebovana vsa nadomestila za neomejeno pravico do uporabe programske opreme in licenc in drugih pravic po tem členu. V primeru, da izvajalec ponudi že izdelano rešitev, ki jo v uporabi za namen izvršitve predmeta pogodbe ter jo konfigurira za potrebe naročnika (parametrizira ali drugače prilagodi že obstoječo rešitev, ki ustreza funkcionalnostim IS ADRZ), zagotavlja, da je na vseh avtorskih delih, in drugih predmetih pravic intelektualne lastnine, ki so potrebni za izpolnitev te pogodbe, pridobil vse materialne avtorske ali druge pravice, ki jih potrebuje za časovno neomejeno pravico do uporabe programske opreme in licenc za upravljanje kadrov, kadrovskih procesov in avtomatizacijo delovnih razporedov naročnika in da so te pravice proste vsakršnih obremenitev ali drugih pravic tretjih oseb. V primeru licenčnega modela se na naročnika ne prenaša nobenih materialnih avtorskih pravic.

Naročnik z vsako namestitvijo vsakega dela programske rešitve, ki je predmet te pogodbe in predstavljajo avtorsko delo oziroma drugo obliko intelektualne lastnine izvajalca ali tretjih oseb, na infrastrukturi naročnika ali infrastrukturo drugega javnega zdravstvenega zavoda po njegovem navodilu, pridobi na vsakem od teh delov programskih rešitev neizključno, vsebinsko neomejeno, časovno neomejeno (perpetual) in geografsko omejeno licenco oz. licence, ki mu zagotavljajo pravico do uporabe vseh programskih rešitev in njenih delov, ki so predmet te pogodbe, v funkcionalnostih, kot je podrobneje določeno v Tehničnih specifikacijah. Geografska omejenost pa pomeni, da je licenca omejena na nudenje storitev na območju Republike Slovenije.

Pravica do uporabe po prejšnjem odstavku vključuje in ni omejena na:

- uporabo programske rešitve IS ADRZ, za vse primere in na vse načine za potrebe naročnika in uporabnikov predmeta pogodbe;*
- uporabo spremenjenega, posodobljenega ali prilagojenega IS ADRZ, vse za potrebe naročnika in uporabnikov predmeta pogodbe;*
- reproduciranje kopij IS ADRZ v neomejeni količini za lastne potrebe naročnika in končnih uporabnikov predmeta pogodbe, vključno s kopiranjem in shranjevanjem v kakršni koli obliki (vključno z elektronsko).*

Naročnik lahko pravico do uporabe programske opreme in licenc za upravljanje kadrov, kadrovskih procesov in avtomatizacijo delovnih razporedov izvršuje sam ali preko svojih pogodbenih partnerjev.

Izvajalec bo deponiral izvorno kodo informacijske rešitve IS ADRZ ter vso pripadajočo dokumentacijo (uporabniško kot tudi za načrtovalce, ki bodo dostopali do aplikacije), tehnično, namestitveno, konfiguracijske datoteke ipd.) pri notarju, ki bo deloval kot neodvisna tretja oseba: za celotno licencirano informacijsko rešitev IS ADRZ, torej tako (i) za dele informacijske rešitve, ki jih izvajalec ponuja tudi ostalim strankam (naročnikom) in torej predstavljajo del izvajalčeve komercialne »off-the-shelf« rešitve, kot tudi (ii) za dele informacijske rešitve, ki bodo razviti v okviru izvajanja te pogodbe.

Izvajalec se zavezuje, da bo deponiral programsko kodo, vključno z vsemi potrebnimi dokumenti, na način, določen v tej pogodbi. Naročnik si pridržuje pravico preveriti, ali je bilo deponiranje opravljeno ustrezno in skladno z zahtevami iz tega člena. Naročnik lahko zahteva preverjanje na način, da izvajalec omogoči naročniku, da imenuje zunanjo neodvisno institucijo, ki preveri skladnost deponirane kode z izvršno kodo, ter sodeluje pri demonstraciji skladnosti (dolžnost izvajalca, da izkaže skladnost izvirne in izvršne kode).

Deponirana programska koda bo vključevala vse različice in popravke, ki nastanejo v času trajanja pogodbe. Izvajalec mora zagotavljati, da bo deponirano programsko kodo ponovno deponiral ob vsaki večji spremembi kode, najmanj pa enkrat (1-krat) letno. O vsakem deponiranju bo izvajalec nemudoma obvestil naročnika.

Izvajalec bo za namen ločenega deponiranja programske kode pri notarju zagotovil, da bo programsko kodo (i) za svojo komercialno »off-the-shelf« rešitev in (ii) za dele rešitve IS ADRZ, ki bodo razviti v okviru izvajanja te pogodbe, vodil ločeno, na način, da bo možno deponiranje, kot je zahtevano v tej pogodbi (npr. vodenje kode v ločenih vejah (angl. branches) ali repozitorijih).

Pri notarju deponirana programska koda bo naročniku na voljo, če bo prišlo do katerega koli od naslednjih dogodkov (z navedbo dokazil, ki so pogoj za sprostitev notarske deponacije):

- 1. Stečaj, likvidacija ali drugi postopki: Če izvajalec ne more izpolniti svojih obveznosti zaradi stečaja, likvidacije ali drugih postopkov, ki onemogočajo izvajanje pogodbenih obveznosti – dokazilo: sklep o začetku stečajnega, likvidacijskega ali drugega postopka nad izvajalcem.*
- 2. Neizvedba popravil ali posodobitev: Če izvajalec ne izvede potrebnih popravil, posodobitev ali vzdrževanja informacijske rešitve IS ADRZ v dogovorjenih rokih, kljub pisnemu opominu naročnika – dokazilo: pisni opomin naročnika izvajalcu s pozivom k izvedbi potrebnih popravil ali posodobitev ali vzdrževanja informacijske rešitve IS ADRZ.*
- 3. Nezagotavljanje varnostnih standardov: Če izvajalec ne zagotovi ustreznih varnostnih ukrepov za zaščito informacijske rešitve IS ADRZ, kar bi lahko ogrozilo podatke ali delovanje sistema – dokazilo: vodstveni povzetek varnostnega pregleda zunanjega izvajalca, iz katerega izhaja, da so v informacijski rešitvi IS ADRZ pomanjkljivosti, ki lahko ogrozijo podatke ali delovanje sistema.*
- 4. Ob prenehanju predmetne pogodbe – naročnik predloži izvirnik s strani obeh strank podpisanega pravnega posla ali pravnomočno sodno odločbo iz katere je razvidno prenehanje predmetne pogodbe.*

V primeru uveljavitve zgoraj navedenih pogojev bo naročnik pri notarju zaprosil za sprostitev deponirane programske kode. Notar bo po preveritvi pogojev sprostil kodo naročniku, ki bo takoj prejel dostop do celotne deponirane programske kode.

Stroški deponiranja programske kode pri notarju in vse z njim povezane pristojbine bo nosil izvajalec. Stroške preverjanja deponirane programske kode nosi izvajalec in sicer za tri preverjanja za časa trajanja pogodbe.

Izvajalec jamči, da programska koda, ki se deponira, ne krši nobenih avtorskih pravic, licenčnih pravic ali drugih intelektualnih lastnin drugih oseb.

Izvajalec mora naročniku zagotoviti brezplačen dostop do programske kode tako, da mu bo le-ta na voljo tudi v primeru prekinitve pogodbe določene v 24. členu te pogodbe.

Izvajalec se zaveže, da bo v primeru, če tretja oseba zatrjuje, da posamezen del IS ADRZ ali IS ADRZ kot celota, ki je predmet te pogodbe, krši pravice intelektualne lastnine te tretje osebe, naročnika varoval pred tem zahtevkom na svoje stroške in bo plačal vse stroške in škodo, ki bi jih sodišče dokončno prisodilo ali bi bili vključeni v poravnavo, ki jo je potrdil izvajalec, pod pogojem, da naročnik izvajalca v razumnem roku obvesti o zahtevku ter omogoči izvajalcu, da spremlja obrambo in z njim sodeluje v obrambi in v kakršnihkoli s tem povezanih pogajanjih glede poravnave.

Če pride do takšnega zahtevka, izvajalec naročniku omogoči nadaljnjo uporabo posameznega dela IS ADRZ ali IS ADRZ kot celote ali spremembo ali zamenjavo le-tega s takšnim, ki mu je vsebinsko vsaj enakovreden.

Vse konfiguracije in nastavitve v IS ADRZ, ki jih je izvajalec izvedel za potrebe naročnika, ter vsi v IS ADRZ pridobljeni in obdelani podatki, so last naročnika za nemoteno in neprekinjeno uporabo tudi po prenehanju te pogodbe (ali v primeru sporov) v obsegu, kot je to dovoljeno skladno z veljavno zakonodajo.

V okviru izhodne strategije ima naročnik kot lastnik shranjenih podatkov pravico prevzeti vse podatke, ki so shranjeni v IS ADRZ, v obliki in formatu, kot so zapisani, ter jih prenesti in uporabljati v svojih sistemih.

Izvajalec mora imeti oblikovane metode za avtomatsko testiranje rešitve za potrebe ponavljajočih se testiranj, v primeru licenčnega modela pa takšne metode mora imeti vzpostavljene.

Ob prenehanju te pogodbe, ne glede na razlog prenehanja, se izvajalec zavezuje, da bo naročniku omogočil celovit izvoz vseh matičnih podatkov, ki jih je naročnik vnesel ali ki so bili zanj obdelani v okviru uporabe programske opreme. Izvoz mora biti izveden v strukturirani, splošno uporabljani in strojno berljivi obliki (npr. CSV, XML ali drug dogovorjeni format), ki omogoča neodvisno nadaljnjo uporabo ali prenos v drugo informacijsko okolje.

Izvoz podatkov mora biti naročniku omogočen najpozneje v roku 15 dni po prenehanju pogodbe. Izvajalec mora naročniku po potrebi nuditi brezplačno tehnično podporo pri prenosu podatkov, pri čemer se morebitni dodatni stroški za obsežnejšo podporo določijo vnaprej s posebnim dogovorom.

Po uspešnem izvozu podatkov in pisnem potrdilu naročnika se izvajalec zavezuje, da bo vse kopije podatkov, shranjene v svojih sistemih, dokončno izbrisal. Izvajalec o izvedbi izbrisa naročniku predloži pisno izjavo.

Izvajalec mora zagotoviti brezplačen in takojšen izvoz podatkov, ki mora biti izveden popolno,

točno in v obliki, ki omogoča neodvisno in vseobsegajočo nadaljnjo uporabo podatkov. V primeru izgube ali nepopolnega izvoza podatkov, do katerega pride po krivdi izvajalca, je izvajalec naročniku odgovoren za nastalo škodo v skladu z določili te pogodbe in veljavno zakonodajo.».

Vlagatelj v zvezi s citiranimi določbami (med drugim) zatrjuje, da v konkretnem primeru razvoj rešitve »na novo« v predvidenem roku 3 mesecev (T3) ni izvedljiv, zato so tudi določila glede prenosa avtorskih pravic nepotrebna.

Državna revizijska komisija v zvezi z izpostavljenimi navedbami vlagatelja najprej ugotavlja, da vlagatelj v zahtevku za revizijo ne zatrjuje, da so določbe glede prenosa avtorskih pravic nezakonite, temveč le, da so te nepotrebne. Poleg tega vlagatelj tudi ne podaja nobenih navedb, ki bi omogočale zaključek, da določbe glede prenosa avtorskih pravic vlagatelju otežujejo ali preprečujejo sodelovanje v postopku. Ker vlagatelju glede na navedeno v zvezi z določbami glede prenosa avtorskih pravic ni mogoče priznati niti hipotetičnega nastanka pravno relevantne škode v smislu 14. člena ZPVPJN, Državna revizijska komisija vlagateljevih navedb glede omenjenih določb ni vsebinsko obravnavala.

Dalje vlagatelj zatrjuje, da je dokazovanje »obstoja rešitve« po licenčnem modelu arbitrarno, saj lahko ponudniki ob odsotnosti zahtev glede funkcionalnosti zahtevane rešitve po mnenju vlagatelja dokazujejo »obstoje rešitve« za poljubno majhen obseg funkcionalnosti, ki se prekriva s predmetom javnega naročila.

V povezavi z navedenim Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj trditve o domnevno arbitrarnem dokazovanju »obstoja rešitve« utemeljuje na navedbi o umanjkanju zahtev glede funkcionalnosti ponujene rešitve. Ob navedenem pa gre hkrati ugotoviti, da vlagatelj v 4. točki zahtevka za revizijo trditev o umanjkanju zahtev glede funkcionalnosti ponujene rešitve ne konkretizira in ne pojasni, katere funkcionalnosti po njegovem mnenju v konkretnem primeru umanjajo (s trditvami o nezadostni specifičnosti funkcionalnih zahtev, ki jih je podal v predhodno obravnavanih točkah zahtevka za revizijo, pa vlagatelj tudi ni uspel).

Ker torej vlagateljevim trditvam o umanjkanju zahtev glede funkcionalnosti ponujene rešitve ni mogoče slediti, navedbe o domnevno arbitrarnem dokazovanju »obstoja rešitve« pa so na te (neutemeljene) navedbe oprte, ni mogoče slediti niti vlagateljevim navedbam o domnevno arbitrarnem dokazovanju »obstoja rešitve«. Pri tem Državna revizijska komisija v zvezi z vlagateljevimi trditvami o umanjkanju zahtev glede funkcionalnosti ponujene rešitve dodaja še, da je naročnik funkcionalne zahteve v konkretnem primeru določil v »Prilogi 4: Funkcionalne zahteve«, ki vsebuje 94 strani, poleg tega pa tudi v dokumentu »Tehnične specifikacije« za sklop 1, ki vsebuje 61 strani.

Na koncu 4. točke zahtevka za revizijo vlagatelj zatrjuje še, da v »Osnutku pogodbe« za sklop 1 obseg prenosa avtorskih pravic ter pravic uporabe ni podrobno določen, kar po vsebini smiselno zatrjuje vlagatelj, onemogoča pripravo medsebojno primerljivih ponudb. Med drugim, nadalje navaja vlagatelj, ni jasno določena zgornja meja uporabnikov (načrtovalcev) in zaposlenih, za katere morajo veljati licence, ter nabor modulov (sklopov funkcionalnosti), za katere se podeljuje licenco naročniku.

Državna revizijska komisija v tej zvezi sicer pritruje naročniku, da pravo javnih naročil in z njim povezano pravno varstvo ni namenjeno obravnavi sporov, ki izvirajo iz pogodbenih določil. Ponudniki namreč ne glede na njihov obstoj v postopku oddaje javnega naročila v zvezi z njimi nimajo obveznosti, vezanih na pripravo ponudbe, oziroma obveznosti, vezanih na njihovo sodelovanje v postopku oddaje javnega naročila, saj se bodo ta določila uporabila šele po zaključenem postopku oddaje javnega naročila in po sklenitvi pogodbe o izvedbi predmetnega naročila z izbranim ponudnikom.

Vendar je Državna revizijska komisija v tej zvezi že večkrat pojasnila tudi (prim. odločitve Državne revizijske komisije, št. 018-018/2015, 018-123/2017, 018-003/2023-28), da obveznosti, ki jih bo

moral prevzeti izbrani ponudnik, ko bo z naročnikom sklenil pogodbo, nedvomno lahko vplivajo na oblikovanje ponudbene cene, ta pa je bistveni sestavni del ponudbe. Šele ko je gospodarski subjekt seznanjen z obveznostmi, ki jih prevzema, lahko bodoče obveznosti in tveganja z njimi vkalkulira v ponudbeno ceno. Zato morajo biti določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, tudi tiste, ki vsebujejo napoved vsebine bodočega obligacijskega razmerja, oblikovane v skladu z načelom transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), ki zahteva, da so vse zahteve v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določene jasno, natančno in nedvoumno, tako da lahko vsi razumno obveščeni ter običajno skrbni ponudniki razumejo njihov natančen obseg in jih razlagajo enako (smiselno prim. odločitev Državne revizijske komisije v zadevi, št. 018-064/2023).

V obravnavani zadevi se Državna revizijska komisija nadalje strinja s stališčem vlagatelja, da so izpostavljeni podatki v konkretnem primeru potrebni za pripravo medsebojno primerljivih ponudb, vendar pa hkrati ugotavlja tudi, da so ti podatki – četudi res ne v »Osnutku pogodbe« za sklop 1 – v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila vendarle navedeni.

Kot pravilno navaja že naročnik, so namreč v »Prilogi 5: Arhitektura, integracije in infrastruktura«, točki »4.2 Vhodni podatki za oceno potrebne infrastrukture« (kot sestavnem delu dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila) po posameznih javnih zdravstvenih zavodih navedeni tako podatki o številu zdravstvenih delavcev, ki se razporejajo, kot podatki o številu načrtovalcev in organizacijskih enot, nadalje pa tudi podatki o povprečnem številu sprememb na dan ter na teden. Omenjeni podatki sicer res niso navedeni v »Osnutku pogodbe« za sklop 1, kot to navaja vlagatelj, vendar navedeno za presojo, ali imajo (potencialni) ponudniki na voljo dovolj podatkov za pripravo medsebojno primerljivih in konkurenčnih ponudb, ni bistveno. Bistveno je namreč, da je naročnik (potencialne) ponudnike z navedenimi podatki v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila seznanil na jasen, natančen in nedvoumen način – pa četudi je to storil v »Prilogi 5: Arhitektura, integracije in infrastruktura«, ne pa v »Osnutku pogodbe« za sklop 1. Ker je Državna revizijska komisija ugotovila, da je naročnik s podatki, ki jih v 4. točki zahtevka za revizijo izpostavlja vlagatelj, seznanil (potencialne) ponudnike, vlagatelj pa v tej zvezi ne zatrjuje, da je naročnik (potencialne) ponudnike z navedenimi podatki seznanil na način, ki ni jasen, natančen in nedvoumen, v zvezi z izpostavljenimi navedbami kršitev določb ZJN-3 ni mogoče ugotoviti.

IV. Glede roka za postavljanje vprašanj in oddajo ponudb

Vlagatelj v okviru 8. točke zahtevka za revizijo po vsebini smiselno zatrjuje, da je naročnik po poteku roka za postavljanje vprašanj na portalu javnih naročil objavil popravek dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kljub mnogim nejasnostim, nedoločnostim in napakam v objavljenem popravku pa ni podaljšal niti roka za postavljanje vprašanj niti roka za oddajo ponudb. Posledično vlagatelj predlaga, naj naročnik podaljša rok za oddajo ponudb vsaj za štiri tedne in ponovno omogoči postavljanje vprašanj vsaj za tri tedne, saj bodo le tako potencialni ponudniki imeli možnost oddaje dopustnih in primerljivih ponudb.

Po drugi strani naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo po vsebini smiselno zatrjuje, da ni kršil določb ZJN-3 glede rokov za postavljanje vprašanj in oddajo ponudb, nadalje pa tudi, da okoliščine, ki bi terjale dodaten rok za postavljanje vprašanj in oddajo ponudb, v konkretnem primeru ne obstajajo.

Državna revizijska komisija v zvezi z navedenim najprej pojasnjuje, da ZJN-3 glede postavljanja vprašanj potencialnih ponudnikov ne vsebuje posebnih določb in tako npr. ne določa minimalnega roka, ki ga lahko naročnik določi za postavljanje vprašanj, niti ne določa, kdaj, v kakšnih okoliščinah ter kolikokrat (in če sploh) ga je naročnik dolžan podaljševati, zato je vse

navedeno prepuščeno naročniku samemu. Posledica naročnikovega ravnanja, ko naročnik po objavi dodatne informacije ali odgovora na portalu javnih naročil ne podaljša roka za postavljanje vprašanj in mu potencialni ponudniki ne morejo več zastavljati dodatnih vprašanj oziroma ga opozoriti na domnevne kršitve, je zato (zgolj) ta, da lahko vlagatelj brez omejitev iz tretjega odstavka 16. člena ZPVPJN uveljavlja pravno varstvo tudi zoper z odgovori (ali z objavo popravka) spremenjene določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

ZJN-3 v zvezi s postavljanjem vprašanj tako naročniku nalaga le, da v primeru, če pravočasno prejme zahtevo, vsem gospodarskim subjektom, ki sodelujejo v postopku javnega naročanja, najpozneje šest dni pred iztekom roka za oddajo ponudb zagotovi dodatne informacije v zvezi s specifikacijami in vse dodatne dokumente.

V obravnavanem primeru je naročnik zadnji popravek dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (tj. popravek št. 4) na portalu javnih naročil objavil dne 4. 11. 2025, hkrati pa je podaljšal tudi rok za oddajo ponudb, in sicer do 17. 11. 2025. Ker je torej naročnik zadnji popravek dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila na navedenem portalu objavil več kot šest dni pred iztekom roka za oddajo ponudb, naročniku v tej zvezi po presoji Državne revizijske komisije kršitev določb ZJN-3 ni mogoče očitati.

V. Sklepno

Upošteva vse navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj v delu zahtevka za revizijo, v kateremu mu ni ugodil že naročnik z odločitvijo o zahtevku za revizijo z dne 3. 11. 2025, ni izkazal naročnikovih kršitev pri oblikovanju določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Državna revizijska komisija je zato na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevek za revizijo v delu, v katerem mu ni ugodil že naročnik, zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo uveljavljal tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

V obravnavanem primeru je vlagatelj uspel z zahtevkom za revizijo v delu, v katerem mu je ugodil naročnik, posledično pa je naročnik – v sorazmerju z doseženim uspehom v postopku pravnega varstva (prim. drugi odstavek 154. člena Zakona o pravnem postopku, Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem., v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN) – vlagateljevi zahtevi za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva z odločitvijo o zahtevku za revizijo delno ugodil. Naročnik je tako vlagatelju priznal stroške v višini 1.500,00 EUR, višjo stroškovno zahtevo vlagatelja pa je zavrnil (vlagatelj temu delu priznanih stroškov ni nasprotoval). Ob upoštevanju navedenega in dejstva, da se preostali (nepriznani) del stroškov nanaša na del zahtevka za revizijo, v katerem vlagatelj ni uspel, je Državna revizijska komisija vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva v presežku nad stroški, ki mu jih je priznal že naročnik, zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:

Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelju,
- naročniku,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.